

EIR Forum:

En afslutning på permanente krige og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

Her følger Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved begivenheden i National Press Club, Washington, D.C., den 27. oktober 2015. Introduktion ved Mike Billington.

Hele videoen kan ses her:

<https://www.youtube.com/watch?v=HVmRMUXweZQ>

Mike Billington: Velkommen til dette EIR Forum i National Press Club. Jeg er Mike Billington fra *Executive Intelligence Review*, og vi skal høre fr. Helga Zepp-LaRouche, der er stifter og formand for det internationale Schiller Institut, samt formand for den tyske, politiske organisation, Bürgerrechtsbewegung Solidarität, og tidligere kanslerkandidat i Tyskland.

Helga har været i Kina henved seks gange i løbet af de seneste to år, mener jeg. Hun har siden 1990 været kendt i Kina som »Silkevejsladyen«, da Lyndon og Helga LaRouche havde foreslået konceptet med Den nye Silkevej for at forene Europa og Asien, tilbage i 1990'erne efter Sovjetunionens fald. Hun har også leveret inspiration og hovedforfatterskab til den rapport, vi har her, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«,¹ der er en rapport, der grundlæggende set tager udgangspunkt i Xi Jinpings initiativ i Kina med det Nye, økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, programmet for »Ét bælte, én vej«, og forlængede dette

¹ Læs den udførlige, danske introduktion v/Helga Zepp-LaRouche: »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, med kort og illustrationer:

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

til hele verden, hvilket jeg er sikker på, hun vil tale om under sin præsentation.

Fr. Zepp-LaRouche vil grundlæggende set identificere de to paradigmer, som menneskeheden konfronteres med i dag: Paradigmet med det kollapsende, vestlige finanssystem og politikken med evindelige krige, som vi ser komme fra Obamaregeringen, og som kontrast hertil den politik, der kommer fra BRIKS-nationerne, for infrastruktur, global udvikling og fred gennem udvikling. Og hermed vil jeg give ordet til fr. LaRouche.

Helga Zepp-LaRouche: Mange tak. Lad mig byde velkommen til jer alle.

Jeg tror, at de fleste mennesker i verden i øjeblikket er bevidst om, at vi virkelig oplever en civilisationskrise, og ikke blot en finanskrise, mange militære kriser i hele verden, krige, terrorisme, sult, flygtninge; det er simpelt hen en enorm mængde samtidige kriser. Og alt imens alle disse individuelle kriser har lokale årsager, der udløser dem og forårsager dem, så mener jeg, det er rimeligt at sige, at det, der ligger bag den strategiske civilisationskrise, er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot. Det er denne dynamik, der ligger bag krigsfaren, bag lokale kriser, og som er den største trussel for verden netop nu.

For, i modsætning til, hvad man læser i de store, finansielle medier, så er krisen ikke løst. Faktisk har der været advarsler selv i finanspressen som *The Economist* og andre lignende blade, om, at vi hvert øjeblik, det skulle være, kunne få en gentagelse af det, der skete i 2008, at

man kunne få et krak i finanssystemet i den transatlantiske sektor, der kunne blive udløst af en hel række årsager; hvis f.eks. blot en af de store banker, der er såkaldt for-store-til-at-lade-gå-ned, gik ned, så ville det efter al sandsynlighed få hele det transatlantiske finanssystem til at forsvinde op i den blå luft på et øjeblik.

Hvis det skete, så ville der selvfølgelig omgående udbrude kaos, for i modsætning til 2008 er der ikke flere såkaldte »værktøjer« i finansinstitutionernes værktøjskasse: Kvantitativ lempelse har man benyttet helt op til kårdefæstet. Bank of Japan, USA's Federal Reserve Bank, Den europæiske Centralbank har jo haft en nulrentepolitik i årevis. Bail-out (statslige bankredninger) har kun ført til en forøgelse af gældskrisen i den transatlantiske sektor; og bail-in (ekspropriering af bankindeståender), der nu er vedtaget som lov i Dodd-Frank-loven (i USA) og i ECB, i EU-kommissionen, det ville kun række til at klare 1 % af den udestående derivatgæld. For, TBTF-bankerne er siden 2008 vokset med hhv. 40-80 % og har udestående gæld i form af derivatkontrakter for op til 2 billiarder dollar. Vi har groft udregnet, at hvis man sammentæller alle privatpersoners bankkonti, alle erhvervsforetagender og andre finansaktiver, der kan indgå i en bail-in, så ville det beløbe sig til ca. 1 % af denne gæld. Så et øjeblikkeligt kollaps ud i kaos er i realiteten den fare, vi taler om.

Der er imidlertid en kur for dette. Kuren består i at vedtage Glass-Steagall-loven, bankopdelingsloven, der blev vedtaget i 1933 af Franklin D. Roosevelt som respons på den økonomiske krise i begyndelsen af 1930'erne, og der er indstillet flere lovforslag om Glass-Steagall i den amerikanske Kongres og Senatet – der foreligger faktisk fuldstændigt enslydende lovforslag i Kongressen og Senatet. Så hvis den politiske vilje kunne mobiliseres, så kunne dette problem løses. Men det må

løses. Den eneste løsning er at nedlukke Wall Streets kasinoøkonomi.

Som jeg har sagt, så er dette kun toppen af isbjerget, og Wall Streets, City of Londons og andre finansinstitutioners forfølgelse af højrisikospekulation har simpelt hen ført til en ufattelig situation! Jeg mener, at 21 % af alle mennesker i USA ikke har adgang til tilstrækkelig mad; man har omkring 7 %, der lever under fattigdomsgrænsen; man har 93 millioner mennesker, der ikke længere er en del af arbejdsstyrken, så der er 104 millioner amerikanere, der er arbejdsløse. Fattigdomsraten i Europa; selv uden den aktuelle flygtningekrise, så er en tredjedel af alle unge, i gennemsnit, arbejdsløse! I den sydlige del af Europa er over 60 % arbejdsløse.

Hvis man ser på vilkårene i det, man generelt kalder for »den Tredje Verden«, som i Afrika, så ved jeg ikke, hvor mange hundrede millioner af mennesker, der er blevet dræbt af en politik, der nægter dette kontinent og mange andre nationer udvikling.

Nu rammes vi af et yderligere problem: flygtningekrisen i Europa. Jeg ved, at folk i Amerika synes, dette er meget langt væk, men jeg siger jer, at dette er ved at blive en strategisk hovedfaktor, der også berører USA.

Det diskuteres nu offentligt i Europa, at denne flygtningekrise forårsagedes af amerikanske og britiske krige i Mellemøsten, af en politik for regimeskift, af en politik, hvor man spillede det såkaldte »islamiske kort«, der går tilbage til Brzezinski i 1975, da han indledte denne politik; og dernæst også at have en politik, hvor man altid støtter de »gode oprørere«, uddanner dem, for blot at se de gode oprørere tilslutte sig terroristerne; så må man lave en ny krig imod terroristerne, og så må man satse på de »gode oprørere«, og så videre!

Dette har nu ført til en situation, hvor millioner af mennesker forsøger at komme ind i Europa. Tyskland vil

sandsynligvis få 1 million, minimum, i år. FN's rapport om menneskerettigheder siger, at der i øjeblikket befinder sig 60 millioner mennesker på flugt [på verdensplan]. Så vi taler altså ikke om en forbigående flygtningekrise. Vi taler om et stor migration af mennesker, der flygter fra krig, sult og epidemier, hovedsagelig fra Sydvestasien, men også til en vis grad fra Afrika.

Og det er meget klart, at dette ikke vil stoppe! Dette vil ikke stoppe, og man ser netop nu effekten: EU er toltalt mislykkedes. De har i mange år ignoreret dette problem, for de lod Italien og Grækenland klare sig selv, helt alene, i årevis; der var hundreder af mennesker, der druknede i Middelhavet i årevis! Nogle ankom til øen Lampedusa i Italien, og EU sagde, »det er et italiensk problem«. Det samme med Grækenland.

Men med de seneste udviklinger i Syrien er dette virkeligt eksploderet, og I har set billederne. De officielle tal siger, at omkring 3.000 mennesker er druknet i Middelhavet i år; det er officielt, så i virkeligheden kan man sandsynligvis regne med det dobbelte eller mangedobbelte. Alligevel løber folk risikoen for at klare det med en 50 %'s chance for ikke at klare det, og de prøver at komme til Europa.

Og igen er EU en fiasko. For, for kun 2 dage siden var der et topmøde med de Balkanstaten, hvor ruten går, og hvor man besluttede at styrke EU's ydre grænser. Men på trods af dette, så er ideen om at bygge »Fort Europa« fuldstændig latterlig! Jeg mener, dette har aldrig fungeret, og vil aldrig fungere. Så sagde de, at de vil have visse lejre langs Balkanruterne; og de siger, »Vi har endelig taget de første skridt til problemets løsning.«

Dette var efter, at det var foregået i månedsvis! Og billederne er forfærdelige! Der er ingen enhed i Europa; der er ingen solidaritet, der er intet Europa. Det viser sig nu, at noget, der blev transformeret til en interessegruppe for bankerne – nemlig EU efter Maastricht-traktaten – at man ikke kan præterdere, at dette er en »union«, der ikke er bundet sammen af andet end forsvaret af bankerne og forsvaret af et højrisiko-spekulationssystem. Der er ingen enhed, for alle østeuropæerne nægter nu at tage nogen flygtninge; vi har en situation, hvor de berømte »europæiske værdier«, hvor er de henne? Hvad er det, vi forsvarer mod nogle andre kulturer, når der ikke er nogen værdier i Europa?

Selvfulgelig gjorde kansler Merkel det rigtige, da hun for flere uger siden sagde, »vi klarer det«. Det var det rigtige at gøre! For disse flygtninge har ret til asyl iflg. Genevekonventionen, iflg. FN's charter; men selvfølgelig, hvis man fastholder den forkerte politik, så vil det komme ud af kontrol. Og den største trussel om dette lige nu, er en fastholdelse af Wall Streets, City of Londons og ECB's politik, der reflekteres af finansminister Schäuble, der siger, at vi må beskytte det såkaldte »sorte nul«, hvilket er synonym for et budget, der balancerer, som er ideen med, at uanset, hvor mange udgifter, man har til flygtningene, så må budgettet fortsat balancere, og det betyder at skære ned andre steder, som f.eks. sociale udgifter, børnehaver, skoler, sundhedsvæsenet; og selvfølgelig føler mennesker, der allerede befinder sig i en usikker,

økonomisk situation, som de arbejdsløse, som folk, der har en lav, men usikker indkomst, sig truet. Derfor bærer Schäubles »sorte nul« ved til det bål, der hedder fremmedfjendske reaktioner, som I har hørt om, hvor 500 projekter for flygtningeboliger allerede i år er blevet angrebet eller brændt ned, og hvor vold fra højrefløjen vokser.

Man ser nu, at præsident Putin havde fuldstændig ret, da han for flere måneder siden, eller endda for et år siden, sagde, at Vestens store fejltagelse var at støtte nazister i Ukraine i form af Sektor Højre, og det indebærer faren for, at denne nazisme vil brede sig til andre europæiske lande. Man ser netop nu en stor vækst blandt konservative – jeg siger ikke, at alle højrefløjspartier er nazister, jeg siger bare, at det øger reaktionen fra højrefløjen, og at det øger nogle deciderede fascistiske elementer i mange lande i Europa. Og det er meget, meget farligt.

Så den eneste løsning er selvfølgelig at ændre den økonomiske politik, at stoppe den højrisikospekulation, der for USA's vedkommende vil sige Wall Street; at stoppe det, der er Schäubles politik med det »sorte nul« i mange lande i Europa. Og der er lykkeligvis et alternativ.

Det er meget lidt kendt, for de vestlige medier i Europa og USA rapporterer generelt ikke om det, og hvis de gør, så misrepræsenterer de det: der er et alternativt, økonomisk system, der er blevet udviklet. Det begyndte i realiteten – ja, det startede for 25 år siden, da vi foreslog Den nye Silkevej som respons på Sovjetunionens sammenbrud; men det blev energisk lagt på bordet igen af den kinesiske regering i 2013, da præsident Xi Jinping i Kasakhstan, i september måned, annoncerede, at en Ny Silkevej skulle være Kinas politik. I den mellemliggende tid har denne dynamik med at bygge en Ny Silkevej i traditionen efter den antikke Silkevej – hvilket vil sige, en udveksling af ikke alene kultur, varer og idéer, men også af teknologier, og med en forbedring af relationerne mellem nationer – bredt sig som en løbeild!

Det har bredt sig til BRIKS; der var et stort BRIKS-topmøde i Fortaleza, Brasilien, i juli 2014. Det blev konsolideret gennem et nyt BRIKS-topmøde i Ufa, Rusland, i år; og det, man nu ser, er dannelsen af et alternativt økonomisk system, der er fuldstændig baseret på andre principper end den transatlantiske højrisiko-, højprofitspekulation.

Det er baseret på reel investering i infrastruktur, på at løfte befolkninger ud af fattigdom, som Kina har gjort ved at løfte 600 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af de seneste 30 år; og det tilbyder i realiteten nu det kinesiske, økonomiske mirakel til andre lande, der deltager i bygningen af denne Nye Silkevej.

Der er virkelig kommet gang i dette. Kina er i gang med at bygge en »sekundær Panamakanal« i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane mellem Brasilien og Peru; Kina er med til at bygge fem kanaler mellem Argentina og Chile. Og der er mange, mange andre projekter i gang med højteknologisk samarbejde mellem mange nationer, og helt op til kernekraft og rumsamarbejde, og det er virkelig en vækstmotor. Tro ikke al den bagtalelse om, at den kinesiske økonomi er

ved at kollapse, og dette er årsagen til alle problemerne. Det er ikke sandt. Hvis Kina har en mindre ændring i sit aktiemarked, så har det ingen indvirkning på realøkonomien, der stadig har en meget sund kurs.

Sammen med dette kommer et helt andet system med økonomiske og finansielle institutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB); som USA gjorde sig store anstrengelser for at presse sine allierede til ikke at tilslutte sig. Hvad skete der? Henved 58 eller 59 nationer tilsluttede sig omgående. Den første var, interessant nok, Storbritannien, for de er lidt smartere og ved, hvad vej vinden blæser; og dernæst fulgte de fleste af de europæiske nationer og mange af de asiatiske nationer, og dette er nu i færd med at blive en betydningsfuld institution for finansiering af infrastruktur i realøkonomien. Men der er også BRIKS' Nye Udviklingsbank. Så er der Shanghai Cooperation Organization Bank; der er SAARC-banken, det er banken for den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde; der er Silkevejsfonden, og der er den Maritime Silkevejsfond. Så man har altså en vifte af en helt anden type finansinstitutioner, der specifikt ikke er til spekulation, men udelukkende kun er til investering i reel industri.

Disse eksisterende organisationer af finansinstitutioner er som en redningsbåd i det øjeblik, hvor det transatlantiske systems Titanic går ned.

Det, vi må gøre, er, at der findes noget sådant som en patentopskrift, ligesom en passepartout-nøgle, der virkelig ville løse de fleste af verdens problemer. Hvis vi kan få USA til at gennemføre Glass-Steagall, lukke Wall Street ned, og der næst gennemføre et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton og gå tilbage til det traditionelle Amerikanske Økonomiske System og skabe store mængder statskredit til produktion og til projekter, og så gøre det samme i Europa.

Den græske regering har i nogen tid fremført, at den græske gæld er ubetalelig og har krævet en europæisk gældskonference i traditionen efter gældskonferencen i 1953,² som på daværende tidspunkt nedsatte den tyske gæld med 60 %, og det refererede til den tyske gæld fra perioden mellem Første og Anden Verdenskrig, men også til den gæld, der stammede fra den såkaldte Marshallplan; og det er almindelig anerkendt, at det tyske, økonomiske mirakel i perioden efter krigen ikke kunne have fundet sted, hvis denne afskrivning af gæld ikke var sket. Den græske regerings krav om en gældsafskrivning er derfor absolut legitimt, allermost, fordi det meste af denne gæld er illegitim, fordi den blot blev påtvunget den græske regering, for dernæst, for 97 % 's vedkommende, omgående at strømme tilbage til de europæiske banker for at dække deres situation, og 3 % af denne gæld forblev så i Grækenland. Hvorfor skulle så det græske folk kontinuerligt blive tortureret med at skære ned i deres økonomi, der allerede er skrumpet med en tredjedel gen-

nem denne nedskæringspolitik, 'nøjsomhedspolitik'; nej, de har ret til at afskrive denne illegitime gæld.

Efter en sådan gældskonference i Europa kunne vi gå tilbage til den gode politik, der hjalp det tyske, økonomiske mirakel i genopbygningen efter krigen. Det vil sige, at vi ville tage, hvad der svarer til Kreditanstalt für Wiederaufbau, Kreditanstalten for Genopbygning, som var befordringsmidlet for det økonomiske mirakel i Tyskland i perioden efter krigen, og udstede statskredit på samme måde, som Franklin D. Roosevelts Reconstruction Finance Corp. gjorde under New Deal.

Det var ved hjælp af denne mekanisme, at Tyskland skabte et økonomisk mirakel, og præcis samme mekanisme må benyttes i dag til finansiering af ikke alene – hvis man vil løse flygtningeproblemet, må vi udstede ny kredit – og hr. Schäuble bør gå på pension, for han er inkompetent og bør virkelig ikke afgøre, hvad Europas fremtid skal være – vi kunne udstede kredit til at bygge 500.000 statslige boligenheder om året til flygtningene. Dernæst er der brug for yderligere investeringer, som lærere, socialarbejdere, uddannelsesprogrammer for at integrere mange af disse flygtninge gennem deltagelse i genopbygning af deres egne boliger i Europa.

Men dette er kun den ene side af sagen. For, problemet med terrorisme i Mellemøsten, så vigtigt det end er, at Putin ændrede den strategisk situation ved at intervenere militært i Syrien, så vil dette problem med terrorisme ikke blive løst udelukkende ved militære midler. Når man først har besejret terrorismen, må man gå i gang med reel udvikling. Se på Sydvestasien, hele området er ørken! Fra den afrikanske Atlanterhavskyst og hele vejen gennem Sahel, Sahara, ind i den Arabiske Halvø, ind i Sydvestasien og Mellemøsten og hele vejen til Kina, er det et enormt ørkenbælte, der breder sig, der vokser. Og der er intet – jeg mener, Mellemøsten er blevet bombet tilbage til Stenalderen.

Se på Irak: Irak var et land, der fungerede under Saddam Hussein! Man behøver ikke at synes om Saddam Hussein, men det var et land, der fungerede, med en voksende infrastruktur, med kvinder, der havde adgang til universiteter; det samme gælder for Gaddafi. Man behøver ikke synes om Gaddafi, men han udviklede infrastruktur i Afrika. Se på Syrien. Den tidligere situation i Syrien fungerede! Der var fred mellem alle religioner. Man havde en sekulær regering, der fremmede sit eget folks velfærd, og se på disse lande nu! De er ved at blive ødelagt, de er ved at blive forvandlet til en ruinhob. Hvis vi ønsker en stabil fremtid, er det ikke nok blot at forstærke flygtningelejrene i Tyrkiet eller forstærke Europas ydre grænser, som Fort Europa.

Det, jeg siger, er, at Den nye Silkevej og den politik, som BRIKS-landene har vedtaget, er løsningen på disse problemer i Mellemøsten. For det eneste, vi behøver gøre, er at forlænge Den nye Silkevej ind i Mellemøsten.

Se, nu vil nogle folk sige, »Det vil aldrig fungere, Mellemøsten har altid været slagmark for alle disse imperier, for briterne, franskmændene og diverse andre ... « Men nu er vi kommet til det punkt, hvor menneskeheden er udfordret: enten udskifter vi paradigmet og etablerer

² Læs Tema-artiklen: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>

en orden, under hvilken alle mennesker på denne planet kan leve som mennesker, eller også klarer vi det ikke, og vi vil forsvinde, som dinosaurerne gjorde det for 65 millioner år siden, for vi vil have bevist, at vi ikke er en tøndel klogere.

Jeg mener nu, at den menneskelige art er klogere, og derfor er jeg optimistisk omkring det faktum, at, hvis vi lægger dette spørgsmål frem på bordet og siger, at, hvis alle de store naboer til Sydvestasien – Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Italien, Tyskland, Frankrig og endda USA – hvis vi alle bliver enige og siger, »Vi bør udvikle en Marshallplan for Mellemøsten og Afrika. Vi må nu rette fejltagelsen med ikke at have tilladt en udvikling at finde sted i Afrika og have tilladt krige, der byggede på løgne, i Mellemøsten; og nu forener vi vores indsats og skaber en stor genopbygning i Mellemøsten!« Vi kunne erklære ørkenen krig; vi kan skabe nyt ferskvand; vi kan afsalte store mængder havvand gennem fredelig kernekraft; vi kan tage vandet i atmosfæren i anvendelse gennem at ionisere dens vanddamp, en teknik, der allerede anvendes i Israel og visse Golfstater – vi kunne gøre dette i stor skala; vi kunne have andre vandprojekter. Vi kan bygge infrastruktur. Vi kan bygge nye byer, vi kan etablere landbrug og industrialisering i både Sydvestasien og Afrika, som der er fremragende muligheder for at gøre gennem den fremgangsmåde, vi har valgt i denne rapport med titlen, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, ved ganske enkelt at forlænge den eksisterende Silkevejsudvikling ind i alle disse områder.

Jeg mener, at dette er en fremragende mulighed. Jeg mener, at alle nabolande til Mellemøsten har en strategisk interesse, for terrorisme og narkotika truer Rusland; Rusland er netop ved at lukke sine grænser til Tadsjikistan, fordi de trues af terrorisme og narkotika, der kommer ind fra Afghanistan og andre områder. Det er en trussel mod Kina pga. Xinjiang. Indien har en betydelig sikkerhedsinteresse i, at dette problem bliver løst, for de har en stor, muslimsk befolkning, og de ønsker ikke, at denne muslimske befolkning skal blive influeret af den radikale form for islam, der kommer fra Wahhabi-salafisterne. Så der er en fælles interesse i dette, naturligvis i hele Europa, for hvor meget, vi, eller i det mindste de fleste europæere eller tyskere, end byder flygtningene velkommen, så er det også klart, at man ikke kan håndtere millionvis af flygtninge, uden at Den europæiske Union detonerer.

Så jeg mener altså, at vi nu har en enestående chance for at vende denne situation rundt. Og det ville også være i USA's interesse.

I øjeblikket insisterer USA på, at der skal være en unipolær verden. Dette har præsident Obama netop gentaget i sin tale til FN ved at sige, at USA har det største militær, der nogen sinde har eksisteret i historien; og netop i dag har vi fået nyheder om, at de har udsendt den ledsagede missildestroyer USS Lassen til det Sydkinesiske Hav, der har fremkaldt en stor protest fra Kina. USA har netop meddelt, at de vil sende landtropper ind i Syrien, hvilket ud fra international lov er problematisk, for

det er de ikke blevet inviteret til at gøre; så i øjeblikket har USA valgt en anden kurs.

Men det ville være til stor gavn for USA at tilslutte sig BRIKS, at tilslutte sig Den nye Silkevej med udvikling! Med at bringe fred til Mellemøsten, med opbygning af andre lande i verden. Men det ville ikke alene betyde, at USA gik med i udviklingsprojekter i Sydvestasien og andre områder af verden; USA selv har et presserende behov for udvikling. Den amerikanske økonomi er kollapset; der er fattigdom, der er en ufattelig social situation! Jeg mener, drab, politiets drab på sorte folk, sorte, der dræber sorte, skoleskyderierne – det er et sammenbrud! Det er en civilisationskrise her i USA!

Der findes ikke et hurtigtog! Har I nogen sinde rejst en eneste mil med hurtigtog i USA? [latter] Absolut ikke: Man må tage til Kina for at nyde en rejse på 18.000 km med hurtigtog i Kina, som er det fineste tog, jeg nogen sinde har rejst med: De kører glat, de er stabile, de ryster ikke ligesom de europæiske hurtigtog. Det er en fornøjelse.

USA har et presserende behov for forbedringer af hovedveje, uden huller så store, at bilen kan forsvinde, hvilket er livsfarligt, hver gang man kører på disse veje! Så hvis USA sagde, vi går tilbage til en FDR-politik og genopbygger vores økonomi, med samarbejde om ikke alene at bygge et hurtigtog fra Los Angeles til Las Vegas (!), men om at bygge et virkeligt system, et transkontinentalt jernbanesystem med højhastighedstog, nye hovedveje; bekæmpe ørkenen i Texas og Californien; bygge nogle nye byer, og USA kunne sagtens transformere sit militære apparat til at producere nyttige, produktive ting.

Jeg mener, at dette er, hvad hele verden venter på, og det, vi forsøger at gøre, er, at vi forsøger at få dette skift til at ske, for det er en amerikansk tradition. Det var Benjamin Franklins, George Washingtons, John Quincy Adams', Lincolns, Alexander Hamiltons, Franklin D. Roosevelts og Kennedys tradition, så det er ikke umuligt. Vi skal blot fremkalde Amerikas bedre tradition for at få det til at ske.

Jeg mener, at det er der, vi er. Jeg mener, at vi er i virkelig fare, hvis et kollaps af systemet sker uden en reform af Glass-Steagall for at beskytte den almindelige befolkning fra dette, vi kunne virkelig ende med massive drab af hidtil usete dimensioner. Jeg mener, at hvis dette skete i Europa, oven i flygtningekrisen, så tror jeg, at vi kunne få borgerkrig i Europa, og vi ville sandsynligvis få en borgerkrig i USA.

Så jeg mener, at incitamentet for at ændre politik, mens der endnu er tid, er gigantisk, og den optimistiske tone er, at alternativet allerede er på plads.

Tak. [applaus]